

Néhány gondolat a műkedvelő mozgalomról

Egy szűkebb vagy tágabb közösség művészeti kultúrájának szintjét nemcsak az őt kiszolgáló hivatásos együttesek száma jellemzi. Jellemzi az is, hogy a művészetek különböző ágai mennyire és milyen szinten épülnek be a nem hivatásos egyének mindennapjaiba. Sokan passzív befogadók, támogatók. Ők a színházi és más előadások, kiállítások, író-olvasó találkozók, könyvbemutatók értő közönsége. Nélkülük még a hivatásos együttesek tevékenysége is elsorvadna.

Mások aktívan kapcsolódnak be a különböző művészeti ágak művelésébe. Bennük a művészetek szeretete az önkifejezésig erősödik, nem elégednek meg a passzív befogadással. Ők a műkedvelő énekkarok, fúvószenekarok, táncegyüttesek, színjátszó csoportok tagjai, a műkedvelő képzőművészek, de ők a különböző településeken élő folklórhagyományok megőrkítői, továbbvivői is.

Véleményem szerint a közösségek művészeti kultúrájának szintjét végső soron e két réteg személyeinek száma határozza meg. Ha sok passzív és aktív művészetkedvelőnk van, szívesen jön körünkbe hivatásos együttes, sok műkedvelő csoporttal rendelkezünk, ezért egyre többen érzik meg, élük át a művészetek által nyújtott katarzist - a lélektisztulást.

Hogy a művészetek szeretete, befogadása, vagy éppenséggel művelése milyen hatással van a személyre és rajta keresztül a közösségre, azt csak találgatni lehet, az erről való pontos felmérés elkészítése a lehetetlenség birodalmába tartozik. Ellenben ha arra gondolunk, hogy a nemesedett lélek az embertársaival való kapcsolataiban – a gyermekei, unokái nevelésében... sőt a munkahelyi döntéseiben – másként nyilvánul meg, akkor már némi képet alkothatunk arról, mit is jelenthet számunkra a mindennapjainkba bevonuló – bármely szintű művészet.

Petres Csaba, zenetanár

Megjelent:

Gyergyószentmiklósi Ipartestületi Dalegylet Centenárium Emlékkönyve, 1893 – 100 – 1993.
Összeállította: Ambrus-Nuridsány Éva, Lektorálta: Baróti Etelka. Gyergyószentmiklós: Hobbysoft Kft. 1993.